

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 06/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 107

Trong Bài học hôm qua, Hòa Thượng nói, Thích Ca Mâu Ni Phật giảng Kinh, nói pháp trong suốt 49 năm, Ngài đã nói ra tất cả các Kinh pháp, trong số các Kinh pháp này chúng ta tỉ mỉ quan sát thì thấy “**Kinh Hoa Nghiêm**” là quan trọng nhất, trên “**Kinh Hoa Nghiêm**” nói, sau cùng tất cả Bồ Tát trên hội Hoa Nghiêm đều niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ. “**Kinh Vô Lượng Thọ**” là đệ nhất Kinh của Tịnh Độ, tinh hoa của “**Kinh Vô Lượng Thọ**” là 48 nguyện, trong đó nguyện trung tâm là nguyện thứ 18: “**Trì danh niệm Phật**”. Không chỉ Thích Ca Mâu Ni Phật lấy niệm Phật làm trung tâm, Mười Phương tất cả chư Phật đều lấy niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ làm mục tiêu tu hành, cho nên công đức niệm Phật là vô cùng siêu thắng không gì sánh bằng.

Tổ Sư Đại Đức Tịnh Độ nói: “**Mọi sự, mọi việc trên thế giới đều là giả, chỉ có niệm Phật là thật**”. Hòa Thượng Hải Hiền cũng từng nhắc đến câu nói này. Hiện tại, chúng ta niệm Phật chưa tốt nhưng chúng ta phải tin sâu, nguyện thiết, hành miên mật. Trong tu hành, tuổi thọ là vô cùng quan trọng, nếu chúng ta không có tuổi thọ thì chúng ta không có đủ thời gian tu hành, không đủ thời gian để có thành tựu. Lão Hòa Thượng Hải Hiền có đến 92 năm niệm Phật, chúng ta phải biết cách điều thân, tâm để có sức khỏe, tuổi thọ. Chúng ta cần thời gian để tu hành, để hy sinh phụng hiến, tích công bồi đức. Người thế gian mong cầu tuổi thọ, sức khỏe để hưởng thụ. Hòa Thượng Tịnh Không có gần 70 năm, Hòa Thượng Hải Hiền có 92 năm để công phu, làm công quả. “**Công quả**” là tích công bồi đức, làm việc lợi ích chúng sanh. “**Công phu**” là chúng ta tu hành, hàng phục tập khí, loại bỏ tập khí, phiền não. Hằng ngày, tôi vẫn còn nhiều phiền não, vọng tưởng nhưng tôi ngày càng xiết chặt, kiểm soát chúng hơn. Chúng ta cần có thời gian để tu học, nếu chúng ta mất thì chúng ta chưa có đủ công phu, công quả. Chúng ta biết mình không còn nhiều thời gian thì chúng ta sẽ dùng nhiều thời gian hơn để điều tâm.

Ngày nhỏ, tôi niệm Phật với Bà nội, Bà tôi không học giáo lý nhưng mỗi ngày bà đều công phu hai thời, khi công phu, bà cũng thấp hương lạy Ông Bà, bái lạy tứ phương và niệm Phật. Tôi đã biết đến câu “**A Di Đà Phật**” hơn 40 năm, tôi niệm Phật nhiều năm nhưng tâm tôi vẫn phiền não, vọng động. Nếu tâm chúng ta vọng động, tâm chúng ta xen tạp nhiều pháp thì chúng ta không thể có thành tựu. Nếu chúng ta không đủ thời gian thì công phu chúng ta chưa có lực vậy thì chúng ta sẽ như Ngài Lý

Bình Nam nói: “*Chúng ta đáng đọa lạc như thế nào sẽ phải đọa lạc như thế đó, đáng sinh tử như thế nào sẽ phải sinh tử như thế đó*”.

Trong tu hành, điều quan trọng nhất là chúng ta phải: “**Một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu**”. “*Trường kỳ*” là thời gian dài. Chúng ta phải tin được sâu, nguyện thiết, chỉ có một hướng Tây Phương để đi. Hiện tại, chúng ta hành chưa miên mật nhưng chúng ta kiên trì thì chúng ta sẽ dần dần làm được. Hiện tại, chúng ta có nhiều thứ để “*miên mật*” nên chúng ta chưa thể “*miên mật*” với câu “**A Di Đà Phật**”. Thí dụ, chúng ta miên mật với “*ảo danh, ảo vọng*”, “*tài, sắc, danh, thực, thù*”.

Chúng ta phải có niềm tin xác quyết với pháp môn Tịnh Độ. Trên Kinh nói, nếu Thích Ca Mâu Ni Phật hiện ra trước mặt nói với chúng ta rằng, chúng ta không nên tu pháp môn Tịnh Độ, thì chúng ta cũng sẽ nói là chúng ta sẽ không thay đổi pháp môn. Bởi vì chúng ta biết chắc chắn vị Phật hiện ra nói với chúng ta như vậy không phải là Thích Ca Mâu Ni Phật. Thích Ca Mâu Ni Phật luôn khuyên chúng ta niệm “**A Di Đà Phật**”, cầu sinh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trong Đại tạng Kinh, có hơn 200 bộ Kinh mà Thích Ca Mâu Ni Phật đã nhắc đến thế giới Tịnh Độ. Chúng ta phải xây dựng niềm tin vững chắc với pháp môn Tịnh Độ. Khi chúng ta đứng trước ranh giới của sinh tử, nếu có người khuyên chúng ta niệm thứ khác chúng ta cũng không nghe theo. “*Nguyện tha thiết*” là chúng ta chỉ có một hướng Tây Phương Cực Lạc để đi, một lòng một dạ với thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hiện tại, người niệm Phật có niềm tin, chí nguyện không rõ ràng nên không thể hành miên mật. Trước tiên, chúng ta phải tin sâu, trước đây tôi chưa tin sâu, sau khi dịch đĩa Hòa Thượng nhiều năm, tôi nhìn thấy bức tranh về cuộc đời Hòa Thượng, Ngài đã diễn bức tranh đó hơn 70 năm nên tôi tin Ngài. Tôi tin Hòa Thượng nên tôi tin Phật, tin pháp môn Tịnh Độ. Trước đây, Bà nội bảo tôi niệm Phật thì tôi niệm, niềm tin của tôi chưa có nền tảng mà tôi niệm Phật chỉ vì tôi có sẵn thiện căn.

Khi tôi còn nhỏ, tôi ăn chay vì khi đó tôi không có nhiều đồ ăn, tôi chưa khởi được tâm yêu thương chúng sanh. Một số người ăn chay nhưng vẫn ăn những đồ ăn có nguồn gốc từ động vật như trứng. Chúng ta cần chân thật phát tâm vì thương chúng sanh mà không nỡ ăn thịt chúng sanh. Chúng ta cũng không nên mua áo da, dày da, nếu người khác tặng đồ cũ thì chúng ta có thể dùng.

Chúng ta phải xây dựng tín tâm, dùng câu “**A Di Đà Phật**” để hành trì, dùng chuẩn mực Thánh Hiền để sửa thân. Chúng ta hành ở nơi pháp môn Tịnh Độ, giáo ở nơi chuẩn mực Thánh Hiền. Trước đây, tôi đi ra ngoài để chia sẻ về giáo dục chuẩn mực của Thánh Hiền, sau đó, tôi quay lại học 1200 chuyên đề, tôi có tín tâm với pháp môn Tịnh Độ, thế giới Tây Phương Cực Lạc. Ở thế gian, chúng ta làm mọi việc một cách tốt nhất có thể, đây là chúng ta làm ra biểu pháp cho chúng sanh, chúng ta làm công quả.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, con phát tâm làm nghĩa công, làm thế nào để tâm con không bị ô nhiễm mà con lại có thể tận trách nhiệm của người làm nghĩa công?”*.

“Làm nghĩa công” là làm công quả. Khi chúng ta tiếp xúc nhiều người thì chúng ta tự sống trong ảo danh, ảo vọng. Trước đây, có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để con có thể được đi theo Hòa Thượng?”*. Hòa Thượng nói: *“Những người tu theo tôi thì thành công, còn những người đi theo tôi thì thành La sát”*. Những người đi theo Hòa Thượng phải cố gắng hết sức để bảo vệ Hòa Thượng khỏi sự quá khích của những người xung quanh.

Trước đây, có người khoe với tôi, mọi người làm hàng rào bảo vệ Hòa Thượng nhưng anh vẫn cố chen qua, anh quỳ xuống trước mặt Hòa Thượng để tặng Ngài một xâu chuỗi bằng gỗ. Người đó hiện tại rất khổ, từ lâu anh đã không ăn chay, hai vợ chồng ly thân, kiện cáo lẫn nhau về tài sản. Hôm trước, tôi dặn một người học trò nhắn với anh, nếu lúc nào anh bị dồn đến đường cùng thì anh có thể đến gặp tôi, tôi sẽ chỉ cho anh một con đường sán lạn.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta chỉ cần không có tâm phân biệt, tâm chấp trước quá nhiều là được! Chúng ta làm việc gì chúng ta cũng không nên dùng cảm tình mà làm, tất cả việc làm của chúng ta đều phải như lý như pháp. Nếu chúng ta có hỷ, nộ, ái, ố, hay nhất là, chúng ta cho rằng người khác làm không đúng pháp thì chúng ta đã có sự phân biệt, chấp trước. Chúng ta phân biệt, chấp trước thì chúng ta sẽ phiền não, sẽ sinh tâm sân hận, tâm ngạo mạn vậy thì chúng ta đã bị ô nhiễm rồi! Chúng ta có thể nhìn thấu, không để những sự việc này trong tâm thì tâm chúng ta sẽ không bị ô nhiễm”*. chúng ta làm theo cảm tình thì chúng ta đã sai. Chúng ta dấy khởi phiền não tham, sân, si chính thì tâm chúng ta đã bị ô nhiễm. Mỗi sự kiện chúng ta tổ chức đều có rất nhiều việc cần làm, nếu mỗi người không tận tâm, tận lực, chúng ta ảo danh, ảo vọng thì sẽ ảnh hưởng đến sự kiện.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải tận tâm tận lực, làm thật tốt, tận trách nhiệm những việc của mình”*. Chúng ta phải làm tận bản phận của mình bằng tâm thanh tịnh. Chúng ta muốn làm việc giúp ích cho người thì chúng ta phải phát tâm Bồ Tát. Nếu chúng ta dùng tâm *“tự tư tự lợi”* làm thì chúng ta gây phiền phức cho mọi người.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, khi chúng ta làm nghĩa công thì chúng ta phải chuẩn bị những điều kiện gì?”*.

Hòa Thượng nói: *“Khi chúng ta làm nghĩa công điều kiện quan trọng nhất là chúng ta phải có tâm nhiệt thành. Trong bố thí có bố thí nội tài và bố thí ngoại tài. “Ngoại tài” là vật chất, tiền bạc. “Nội tài” là công sức, trí tuệ, sự lao nhọc. Chúng ta làm nghĩa công là chúng ta đang bố thí nội tài. Chúng ta phải làm bằng tâm*

niệt thành. Tâm nhiệt thành phải dựa trên nền tảng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi”.

Có người hỏi Hòa Thượng: ***“Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để xây dựng một nơi chốn tu hành chân thật đúng như pháp?”***. Câu hỏi này hết sức quan trọng, việc xây dựng một nơi cho mình và cho người tu hành là điều rất quan trọng.

Hòa Thượng nói: ***“Ngày xưa, các nơi tu hành nếu ở thành thị thì sẽ có nội điện, ngoại điện, “nội điện” là nơi để chuyên tu tập, “ngoại điện” là nơi tiếp xúc với người”***. Người xưa luôn tìm về chốn tịch tĩnh, a lan nhã để tu hành để mọi người không đến gây phiền não. Để làm được việc này thì chúng ta phải có phước đức, nhân duyên.

Nhiều năm qua, tôi ở nơi này, ở đây rất vắng vẻ, thường nghe tiếng ếch nhái, sóc, khi kêu, gần như rất ít tiếng xe, tiếng người, đây là hoàn cảnh để tôi cắt những duyên ngoài, để tập khí của tôi không dấy khởi. Nếu nhà hàng xóm mà mở nhạc âm ỉ hay cãi nhau thì tâm tôi sẽ bị xao động. Trong nhà, tôi để máy niệm Phật ở khắp mọi nơi. Nếu hoàn cảnh tu hành không tốt, ngày ngày chúng ta bị ***“danh vọng lợi dưỡng”*** lôi kéo thì chúng ta sẽ rất khó tu.

Hòa Thượng nói: ***“Trong lịch sử ghi chép, Đại sư Huệ Viễn của Tịnh Độ Tông xây dựng niệm Phật đường ở Lô Sơn, mọi người không thể tùy tiện đến tham gia tu hành, tổng số người tu tập chỉ có 123 người, mỗi người đều có thành tựu rất thù thắng. Người đã bước vào đạo tràng tu tập thì không tùy tiện đi ra ngoài, người bên ngoài cũng không tùy tiện vào bên trong”***. Đây là cách các Ngài cắt duyên ngoài, chúng ta tu pháp niệm Phật nhưng chúng ta vẫn nhìn xem người khác tu pháp gì thì tâm chúng ta sẽ không an định. Chúng ta đang thúc đẩy văn hóa truyền thống mà chúng ta xem thử các phương pháp khác có tốt hay không thì chúng ta sẽ bị dao động. Người khác tốt là việc của họ, chúng ta đã chọn thì chúng ta chỉ đi một con đường mà chúng ta đã chọn!

Có người hỏi Hòa Thượng: ***“Thưa Hòa Thượng, trong tình hình xã hội hiện đại, làm thế nào để giáo dục đời sau?”***.

Hòa Thượng nói: ***“Xã hội ngày nay, tin tức phát triển, chúng ta muốn không bị hoàn cảnh ô nhiễm là một việc vô cùng khó khăn. Ngày nay, đối với trẻ nhỏ, thứ gây ô nhiễm lớn nhất chính là truyền hình, trẻ nhỏ 2-3 tuổi đã biết xem truyền hình, mắt chúng dán vào màn hình tivi, sự ô nhiễm này quá nghiêm trọng!”***. Nếu chúng ta không biết tự mình xa lánh nguồn ô nhiễm thì chúng ta không thể tránh khỏi sự ô nhiễm. Nhiều người dùng Facebook bị lừa tiền, hôm qua, tôi biết một người bị kẻ lừa đảo lừa mất 60 triệu. Cháu tôi gần 2 tháng, nếu Mẹ dùng đồ chơi nhiều màu sắc di chuyển đi đâu thì đầu của cháu sẽ quay theo hướng đó. Nếu cho trẻ xem tivi thì chắc

chấn chúng sẽ dán mắt vào màn hình. Chúng ta đã mang theo sự ô nhiễm từ nhiều đời, nhiều kiếp.

Hòa Thượng nói: **“Ngày trước, không có truyền hình nên tâm của đứa trẻ rất thuần khiết, không bị ô nhiễm. Chúng ta sinh trưởng ở nông thôn, 10 tuổi vẫn là chưa biết về những việc thế gian, tâm rất hồn nhiên. Trẻ nhỏ ngày nay mấy tháng tuổi thì đã biết lắng nghe, biết quan sát thậm chí chúng biết nhìn vào mặt người lớn, thật sự rất khó dạy!”**. Ngày nay, trẻ mầm non đã bị ô nhiễm, biết yêu. Người xưa nói, trẻ nhỏ rất **“thiên chân”**, hồn nhiên nên tuổi thơ rất hạnh phúc, hiện tại thì không được như vậy, trẻ nhỏ đều bị truyền hình, hoàn cảnh ô nhiễm. Ngày nay, trẻ nhỏ bị ảnh hưởng của các chương trình không phù hợp nên các Thầy Cô làm giáo dục văn hóa truyền thống rất vất vả. Nhiều người khi trở về nhà, việc đầu tiên họ làm là mở Tivi, ngay khi thấy Tivi mở, trẻ nhỏ sẽ chạy ngay đến xem.

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, truyền hình là thứ dễ khiến trẻ ô nhiễm nhất. Đây là giống như nhà Phật nói: “Tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng”. Vậy chúng ta làm thế nào để dạy trẻ nhỏ? Người Mẹ phải có thể sắp xếp ở nhà để dạy con, người Mẹ phải ở trong nhà để chăm sóc con cái, lựa chọn kỹ lưỡng mọi việc mà con tiếp xúc. Người Mẹ cần chọn chương trình có ảnh hưởng tốt đối với chánh kiến của trẻ, đây mới là chân thật yêu thương con cái”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!